

“Bedenk goed wat je komt halen én brengen”

Mevrouw Verboom is tachtig jaar. Zij woont nu de helft van haar leven in de woongemeenschap van het Sint Jozefhuis. De begintijd herinnert zij zich nog goed: het gevoel van verbondenheid was overweldigend. “We lopen niet de deur bij elkaar plat, hoor. Maar iedereen levert wel een bijdrage aan het geheel. We zijn een soort dorpje in de stad.”

Net als mevrouw Verboom koffiezet, gaat de deurbel. Een buurvrouw vraagt naar de gezamenlijke grasmaaier. “Kijk, zo gaat dat hier dus”, lacht ze. De woongemeenschap bestaat uit jong en oud, van gezinnen tot alleenstaanden, verdeeld over 32 woningen. “Alle burens voegen iets toe aan mijn leven. Soms denk ik: goh, bijzonder dat zij dat zo doen. En een andere keer denk ik juist: ha, wat leuk! Het gaat erom dat je elkaar respecteert.”

Je staat er nooit alleen voor

Mevrouw Verboom is bewoonster van het eerste uur. In veertig jaar tijd is er veel veranderd. Vrijwilligers voor klusjes vinden is bijvoorbeeld lastiger. “Maar die trend zie je ook in het verenigingsleven”, voegt ze daaraan toe. Andere dingen blijven hetzelfde, zoals het gevoel van veiligheid en betrokkenheid. “Je hoort echt ergens bij; je staat er niet alleen voor. Wanneer iemand bijvoorbeeld een operatie tegemoet gaat, weten we allemaal wanneer de dag is.”

Iedereen helpt mee

Binnen de woongemeenschap zijn verschillende werkgroepjes, van huishoudelijk en financieel tot communicatie met Intermaris. De binnentuin is van iedereen en er is een gezamenlijke ruimte. Die wordt voor allerlei doeleinden gebruikt, van vergaderingen tot feestjes. Elk kwartaal is er een HTK-dag. Dan maken de bewoners samen alle gedeelde huis- tuin- en keukenspullen weer netjes, zoals de gedeelde pizza-oven.

Tradities en rituelen

Mevrouw Verboom hecht aan de tradities en rituelen die zijn ontstaan. “Als er iets te vieren valt, volgt er regelmatig een potluck maaltijd: wie komt neemt een gerecht of drankje mee om te delen. Met Sint-Maarten versieren we de tuin met lichtjes en speelt een buurman accordeon. De volwassenen zingen nog harder dan de kinderen! En bij een geboorte of sterfgeval luiden we de klok in de tuin. Dat geeft zo’n sterk gevoel van verbinding. Kippenvel.”

[Kader:]

Tips voor geïnteresseerden

“Ook in een woongemeenschap staat de tijd niet stil. Mensen komen en gaan, normen en waarden veranderen. Dat merk je hier extra goed. Kun je daarmee omgaan? Voordat je überhaupt overweegt in een woongroep te stappen, moet je één ding glashelder hebben: wat kun je bijdragen? Je krijgt veel, maar je hebt ook verantwoordelijkheden naar je medebewoners. Als je daar niet voor openstaat, kun je beter een gewone woning zoeken.”

[Streamer:]

“Een sterk gevoel van verbinding. Kippenvel”

[Fotobijchriften:]

Een inscriptie op een bank in de binnentuin, ter nagedachtenis van een overleden bewoonster

Toen mevrouw Verboom 80 jaar werd, liet zij een ijskar naar het Sint Jozefhuis komen

Bewoners onderhouden de gezamenlijke binnentuin zelf

Een praatje is nooit ver weg, een vriendelijk gezicht altijd dichtbij